

verdeding, een vergoeding ontvangen, die gelijk is aan het verschil tussehen beide bedragen.

Zij die geen burgerlijke rijksbeambten zijn, zullen, ten bezware van de begrooting van 's landsverdediging, de bezoldiging der officieren van hut graad ontvangen; het eventueel verschil tussehen die bezoldiging en die welke tot hun burgerlijk ambt behoort, komt ten bezware van het bestuur waarvan zij afhangen.

De in de eerste alinea bedoelde reserve-officieren zullen, daarenboven, vergoedingen ontvangen, andere dan de woon- en kindertoeslagen, waarop de overige reserve-officieren mogen aanspraak maken; zij die gemachtigd zijn een vestingscyclus te volgen, blijven, ten bezware van het bestuur waarvan zij afhangen, de wedde genieten, welke tot hun burgerlijk ambt behoort, dit onaangezien de vergoeding welke hun eventueel, ten bezware van de begrooting van Landsverdediging mocht toegekend zijn.

Kondigen de tegenwoordige wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel bekleed en door den *Moniteur* bekendgemaakt worde.

Gegeven te Brussel, den 26^e Maart 1937.

LEOPOLD.

Van 's Konings wege :

Le Minister van Landsverdediging,

H. DENIS.

Gezien en met 's Lands zegel gezegeled :

De Minister van Justitie,

Fr. BOVESSE.

MINISTERIE VAN ARBEID EN SOCIALE VOORZORG

22 April 1937. — Koninklijk besluit. — Gevaarlijk, schadelijke of hinderlijke inrichtingen. — Werkplaatsen tot монteering of herstelling van loodaccumulatoren. — Koninklijk besluit van 22 April 1937 tot vaststelling van bijzondere gezondheidsmaatregelen ten behoeve van de arbeiders in werkplaatsen, waar electrische loodaccumulatoren gemonteerd of hersteld worden.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstende, Heil.

Gelet op het koninklijk besluit van 10 Augustus 1933, betreffende het toezicht op de als gevaarlijk, schadelijk of hinderlijk ingedeelde inrichtingen;

Gelet op het koninklijk besluit van 15 October 1933, tot vaststelling van de lijst der zoodanige inrichtingen, welke lijst o. m. bevat een rubriek « electrische accumulatoren »;

Gelet op het koninklijk besluit van 27 Juni 1935, waarbij speciale voorwaarden worden opgelegd aan de fabrieken van electrische loodaccumulatoren;

De interministerieele commissie voor sanitaire actie gehoord;

Overwegende dat het nut is gebleken voor de werkplaatsen, waar electrische loodaccumulatoren hitzij gemonteerd, hetzij hersteld worden dezelfde voorzorgsmaatregelen voor te schrijven, als welke aan fabrieken van zoodanige toestellen zijn opgelegd;

Op de voordracht van Onzen Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

Wij hebben besloten en wij besluiten :

Artikel 1. — In de mate, waarin de gevaren daarin dezelfde zijn als deze van de fabricage, zijn de bepalingen van bovengenoemd koninklijk besluit van 27 Juni 1935 mede toepasselijk op de werkplaatsen, waar loodaccumulatoren gemonteerd of hersteld worden.

Art. 2. — Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in werking treden zal na drie maanden, te rekenen van den dag zijner bekendmaking door den *Moniteur*.

Gegeven te Brussel, den 22ⁿ April 1937.

LEOPOLD.

Van Koningswege :

De Minister van Arbeid
en Sociale Voorzorg.

A. DELATTRE.

ARBEIDSTIJD

Koninklijk besluit, houdende verkorting, krachtens de wet van 9 Juli 1936, van den arbeidstijd der ondergrondse werklieden der ertsgroeven tot 45 uren per week.

VOORDRACHT AAN DEN KONING

Sire,

Luidens de bewoordingen der wet van 9 Juli 1936, mag de Koning den arbeidstijd verkorten in bedrijven of bedrijfstakken waarin onder ongezonde, gevaarlijke of lastige voorwaarden wordt gearbeid.

De arbeid in de ondergrondse werkplaatsen van de ertsgroeven stemt te dien aanzien eenigzins overeen met den arbeid in de kolenmijnen, waarin de arbeidstijd thans is beperkt op vijf en veertig uren per week en zeven en een half uur per dag.

Dezelfde beperking werd spontaan toegepast door de bedrijfsleiders der twee voornaamste ertsgroeven van het land.

De werkgeversvertegenwoordigers der twee andere ertsgroeven die thans in het land in bedrijf zijn en de belanghebbende arbeidsverenigingen, die bij ontstentenis van een bevoegde paritaire commissie werden geraadpleegd, hebben een voor de uitbreiding van dien maatregel tot die groeven gunstig advies uitgebracht.

Het besluit dat wij U ter onderteekening overleggen voert een eenvormig arbeidstelsel in voor alle ertsgroeven van het land zoowel voor die welke thans in bedrijf zijn als voor die welke naderhand in bedrijf zouden genomen worden, en werd opgesteld met inachtneming van de vorenvermelde overwegingen.

Wij hebben de eer te zijn,

Sire,

Van 's Konings wege
van Uwe Majesteit,
de zeer eerbiedige
en zeer getrouwe dienaars,

De Eerste Minister,
P. VAN ZEELAND.

De Minister van Financië
H. DE MAN.

De Minister van Justitie,
V. DE LAVELEYE.

De Minister van Landbouw,
Hubert PIERDOT.

De Minister
van Buitenlandsche Zaken
en Buitenlandschen Handel,
P.-H. SPAAK.

De Minister
van Binnenlandsche Zaken,
A.-E. DE SCHRYVER.

De Minister
van Landsverdediging,
H. DENIS.

De Minister
van Openbaar Onderwijs,
Julius HOSTE.

De Minister van Openbare Werken
en Werkverschaffing.

J. MERLOT.

De Minister
van Economische Zaken,
Ph. VAN ISACKER.

De Minister
van Arbeid en Sociale Voorzorg,
A. DELATTRE.

De Minister van Verkeerswezen,
Marcel-H. JASPAR.

De Minister van Posterijen,
Telegraphie en Telephone,
E. RUBBENS.

De Minister van Koloniën,
D. BOUCHERY.

De Minister van Volksgezondheid,
A. WAUTERS.

24 Mei 1937. — Koninklijk besluit, houdende de verkorting, krachtens de wet van 9 Juli 1936, van den arbeidstijd der ondergrondse werklieden der ertsgroeven tot 45 uren per week.

LEOPOLD III, Kining der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op de wet van 9 Juli 1936 tot invoering van de veertigurige arbeidsweek in de bedrijven of berijfstakken waarin onder ongezonde, gevaarlijke of lastige voorwaarden gearbeid wordt;

Gelet op de wet van 14 Juni 1921 tot invoering van den achturedag en de acht en veertigurenweek;

Overwegende dat in de ertsgroeven de ondergrondse arbeid onder ongezonde, gevaarlijke of lastige voorwaarden geschiedt, en dat er daarom reden bestaat tot beperking van den duur gedurende welken de arbeiders er werkzaam zijn;

Overwegende dat in twee ertsgroeven van het land de arbeidsduur voor de arbeiders aan de ondergrondse werken werd verkort in de mate en volgens de modaliteiten voorzien in Ons besluit van 26 Januari 1937, toepasselijk voor de kolonmijnen;

Overwegende dat et voor dit bedrijf geen paritaire commissie bestaat;

Gelet op het advies van de werkgeverstegenwoordigers der twee andere ertsgroeven die in het land in bedrijf zijn, alsmede van de arbeidsverenigingen;

Gelet op het advies van den Hoogen Raad van arbeid en sociale voorzorg;

Op de voordracht van Onzen Ministerraad,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. — De wekelijkse duur van den ondergrondschen arbeid in de ertsgroeven wordt op vijf en veertig uren beperkt.

Die beperking geldt voor het bij artikel 2 der wet van 14 Juni 1921 bepaald personeel.

Art. 2. — De bij artikel 1 beperkte arbeidstijd wordt over de dagen der week verdeeld, zoodanig dat de duur van zeven uren dertig minuten per dag, afdalen en weer naar boven komen inbegrepen, niet wordt overschreden.

Art. 3. — Onverminderd de bepalingen van vorenstaande artikels, blijven de bepalingen der wet van 14 Juni 1921 in de erts-groeven, van kracht.

Art. 4. — De mijn-ingenieurs zijn belast met het toezicht over de uitvoering van dit besluit, onverminderd de plichten die op de officieren van de politie der rechterlijke opdrachten rusten.

Art. 5. — De inbreuken op de bepalingen van dit besluit zullen vastgesteld en beteugeld worden overeenkomstig artikels 5 tot 10 der wet van 9 Juli 1936.

Art. 6. — Dit besluit wordt op den 1er Juni 1937 van kracht.

Gegeven te Brussel, den 24^{en} Mei 1937.

LEOPOLD.

(Volgen de handteekeningen van al de Ministers.)

PENSIOENSTELSEL DER MIJNWERKERS

25 Juni 1937. — Wet tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen heigeen volgt :

Eenige artikel. — De bepalingen van de wetgeving betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers worden gewijzigd en aangevuld door de volgende teksten :

Aan artikel 1 :

1° Toevoegen, na alinea 4 :

« Worden nochtans uitgesloten, deze der bij de vorenstaande 3^e en 4^e alinea's voorziene ondernemingen, die niet op normale wijze vijf arbeiders in dienst hebben. »

2° Aan het slot van artikel toevoegen :

« Het voordeel van de wet kan aan ondernemingen van minder dan vijf arbeiders door koninklijk besluit toegekend worden. »

Artikel 5 wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Het bedrag der stortingen van de werklieden en der bijdragen van de bedrijfshoofden wordt vastgesteld op 11 t. h. van het loon, waarvan 4 1/2 t. h. ten laste der arbeiders en 6 1/2 t. h. ten laste der bedrijfshoofden. »

Artikel 17 door de volgende bepaling vervangen :

« Wat de berekening der renten betreft, worden de bij artikel 12 voorziene stortingen aangezien als behorende tot verzekeringen met jaarlijksche premie. »

In artikel 18, de 2^e, 7^e en 8^e alinea's als volgt wijzigen :

« a) Tot de verzekering van een levenslange ouderdomsrente te zijnen behoeve, aanvang nemende bij zijn verjaring op 60

jaar of op 55 jaar, naar gelang de verzekeringsplichtige gepensionneerd is als bovengrondsch of als ondergrondsch werkmán, naar luid van de tegenwoordige wet, of bij zijn verjaring op 65 jaar zoo hij niet bewijst dat hij aan de voorwaarden voldoet om als mijnwerker te worden gepensionneerd.

» Wanneer de verzekeringsplichtige ongehuwd, weduwnaar of uit den echt gescheiden is wordt het verzekerd kapitaal voor het vestigen der in b) voorziene rente in het Nationaal Fonds gestort op het oogenblik dat de verzekerde tot het pensioen wordt toegelaten of op het oogenblik van het overlijden van belanghebbende ingeval hij vóór zijn toelating tot het pensioen sterft. Indien deze daarentegen trouwt nadat hij reeds in pensioen is gesteld, verzekert het Nationaal Fonds desnoods de renteuitkeering aan de weduwe.

» Bovendien verleent het Nationaal Fonds in voorkomend geval aan de weezen of... »

Art. 19. — De woorden « ten volle 60 jaar », vervangen door « ten volle 65 jaar ».

Art. 20. — Dit artikel door de volgende bepalingen vervangen :

« De leeftijd van 65 jaar wordt onderscheidenlijk verlaagd op 60 jaar of op 55 jaar, voor den krachtens onderhavige wet gepensionneerden werkmán, als bovengrondsch of als ondergrondsch werkmán.

» De gepensionneerde werkmán die, na zijn toelating tot het pensioen, voortgaat met werken, blijft aan de voorschriften van het eerste artikel onderworpen en gehouden de afhoudingen op zijn loon toe te laten, de werkgever zijnerzijds verplicht zijnde de stortingen te doen die, naar luid van de artikelen 5 en 7, met bedoelde afhoudingen in verband staan.

» Bij de in de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas verworven bijkomende rente, door middel van de stortingen, waarvan in boven bedoelde alinea sprake, worden niet gevoegd :

» 1° de tegemoetkoming van het Nationaal Fonds, waarvan sprake in artikel 14;

» 2° de Rijkstegemoetkoming, waarvan sprake in artikel 15.

» De betaling van deze rente geschiedt onder vorm van betaling van het kapitaal dat de waarde van die rente vertegen-

woordigt, bij de zestigste verjaring van den belanghebbende, zoo deze er om verzoekt; zij geschiedt ambtshalve bij de vijf en zestigste verjaring van den belanghebbende. »

Art. 2. — Aan de huidige bepalingen, de volgende toevoegen :

« De bij dit artikel voorziene bedragen van 840 frank en van 300 frank worden onderscheidenlijk gebracht op 1,200 frank en 660 frank voor de weduwe wier echtgenoot ten minste dertig jaar gezamenlijke diensten telt.

» De weduwen van de werklieden die den mijnarbeid moesten verlaten wegens ziekte die als gevolg heeft een onbekwaamheid om normaal te arbeiden in een aan deze wet onderworpen nijverheid en die overleden zijn, binnen het jaar, te rekenen van dag dat zij wezenlijk in de mijn hebben opgehouden te werken, zonder te zijn begunstigd met een invaliditeitstoelage, op grond van artikel 32 van deze wet, verkrijgen de bij dit artikel voorziene voordeelen, mits haar echtgenoot geen enkel persoonlijken arbeid heeft verricht, buiten de aan de wet onderworpen nijverheden, tusschen den datum van de wezenlijke ophouding met werken en dien van het overlijden.

» De weduwen van de overleden werklieden die, in toepassing van artikel 32 van deze wet, een invaliditeitspensioen bezitten, op den grondslag van ten minste twintig jaren dienst, verkrijgen het bij dit artikel voorzien weduwenpensioen, welke ook de datum van overlijden van den echtgenoot zij.

» Echter, zullen de weduwen van de werklieden die een invaliditeitspensioen bezitten, op den grondslag van een dienstduur van twintig tot negen en twintig jaar, en die, op 30 September 1937, reeds het weduwenpensioen (overlevingspensioen) genieten, in toepassing van de algemeene wet der pensioenen, alsmede de toelage voorzien bij artikel 21bis van deze wet, die voordeelen blijven genieten, in stede van die welke bij onderhavig artikel zijn voorzien. »

Art. 21bis. — Dit artikel door de volgende bepalingen vervangen :

« De weduwen van de werklieden die een invaliditeitspensioen genoten op den grondslag van een minderen dienstduur dan twintig jaar, hebben recht, zelfs indien de echtgenoot is

overleden na het verstrijken van de jaardlijksche periode bij het vorig artikel bepaald, op een toelage gelijk aan het verschil tusschen het bedrag van 840 frank en het bedrag van het hun werkelijk toegekend weduwenpensioen, in uitvoering van de algemeene wet op de pensionenen.

» De weduwen van de werklieden die, alvorens dertig jaar mijndienst te hebben vervuld, het mijnwerk hebben moeten verlaten wegens ziekte die tot gevolg had een onbekwaamheid om normaal te werken in een aan deze met onderworpen nijverheid en die overleden zijn, na het verstrijken van de jaardlijksche periode bij het vorig artikel voorzien, zonder een invaliditeitsloelage te bezitten, naar luid van artikel 32 van deze wet, zullen insgelijks bovenstaande toelage genieten indien zij toegelaten zijn tot het genot van het bij de algemeene wet voorziene pensioen.

» De bij de vorige alinea bedoelde weduwen, bijaldien zij niet zijn toegelaten tot het genot van het bij de algemeene wet voorziene pensioen, hebben recht op de voordeelen voorzien bij artikel 21 en, eventueel, op die van artikel 22. De kinderen van die weduwen, die minder dan 16 jaar oud zijn, genieten, bij dezer overlijden, de in artikel 23 voorziene toelage.

» Voor de weduwen van vreemde nationaliteit, wordt het hierboven voorzien bedrag van 840 frank gebracht op 300 frank.

» De in onderhavig artikel voorziene toelage is ten laste van het Nationaal Fonds; zij wordt verleend onder de voorwaarde dat de persoonlijke arbeid dien de echtgenoot mocht hebben verricht buiten de aan deze wet onderworpen bedrijven, tusschen den datum van zijn wezenlijk ophouden met werken in de mijn en den datum van zijn overlijden, niet een grootere som opgebracht of voortgebracht heeft dan die bepaald in artikel 32 van onderhavige wet. »

Een artikel 21quater inlasschen, dat luidt als volgt :

« De bij artikel 36ter van deze wet bedoelde weduwen te wier bate de bij dat artikel voorziene stortingen werden gedaan, hebben, ten laste van het Nationaal Fonds, recht op een toelage gelijk aan het verschil tusschen het bij artikel 21 voorzien bedrag van 840 frank en het bedrag van het weduwenpen-

sioen dat hun werkelijk wordt toegewezen in uitvoering van de algemeene pensioenwet, mits de echtgenoot overleden zij vóór het verstrijken van een termijn van vijf jaar ingaande op den datum zijnen afdanking.

» Die toelage wordt evenwel aan de weduwen die op het oogenblik van het overlijden van hun echtgenoot van hem gescheiden leefden, slechts verleend inden zij zich niet in een der gevallen van uitsluiting bevinden die zij vermeld in het koninklijk besluit genomen in uitvoering van artikel 39bis van deze wet.

» De weduwen die hertrouwen verliezen het voordeel van die toelage.

» Voor de weduwen van vreemde nationaliteit, wordt vorenvermeld bedrag van 840 frank op 300 frank teruggebracht.

» De toepassing van deze bepaling wordt bij koninklijk besluit geregeld. »

Artikel 22 wordt als volgt gewijzigd :

« Jaarlijks wordt er aan de weduwe een kroostvergoeding verleend per kind beneden 16 jaar, dat werkelijk ten laste van den verzekerde was.

» Die kroostvergoeding wordt bepaald op 630 frank voor ieder der eerste vier kinderen;

» op 720 frank per kind wanneer er vijf kinderen zijn;

» op 810 frank per kind wanneer er zes kinderen zijn;

» op 900 frank per kind wanneer er zeven kinderen zijn;

» en op 900 frank per kind wanneer er acht en meer kinderen zijn.

» Die Vergoeding komt niet in aanmerking voor het berekenen van het bij artikels 21, 24 en 30 voorzien weduwenpensioen.

» Zij wordt gebeurlijk uitbetaald aan den persoon of aan de instelling die den last van de kinderen op zich neemt.

» Een derde van de uit de toepassing van dit artikel voortvloeiende uitgaven wordt door een Staatstoelage gedekt. »

In artikel 22 bis worden de alinea's 1 en 2 volgt aangevuld :

« De weduwen die zich onder de vereischte voorwaarden bevinden om de bij artikels 21bis, alinea 2, en 21quater van deze wet voorzienen vergoeding te genieten, hebben recht... »

» In geval de bij artikel 21bis en 21 quater bedoelde weduwen verstoken zijn van het voordeel der in die artikels vermelde vergoeding om reden... »

Een als volgt luidend artikel 23ter inlasschen :

« De bij artikels 21, 21bis, 21ter, 22, 22bis, 23 en 23bis voorziene voordeelen worden slechts toegekend indien de echtgenoot of de vader werkelijk gedurende ten minste een jaar in een onder de wet vallend bedrijf werkzaam is geweest.

» Zij worden toegekend zonder voorwaarde van dienstduur, ingeval de echtgenoot of de vader aan de gevolgen van een arbeidsongeval overleden is. »

In artikel 24 :

1° De tweede alinea als volgt wijzigen :

« Desnoods wordt haar een pensioenbijslag verleend ten laste van het Nationaal Fonds, gelijk aan het verschil tusschen het pensioen en de som van 3,000 frank, ingeval het pensioen dat bedrag niet mocht bereiken. »

2° Tusschen de 2° en de 3° alinea, den voegenden tekst inlasschen :

« Ingeval het pensioen dat bedrag van 3,000 frank overschrijdt komt het overschot aan het Nationaal Fonds toe. »

3° De vroegere alinea 8 als volgt wijzigen :

« Voor de weduwen van vreemde nationaliteit, die de voordeelen ten last van den Staat niet mogen genieten, wordt de som van 3,000 frank op 2,040 frank teruggebracht. »

4° De laatste alinea vervangen als volgt :

« Nochtans wat betreft de weduwen der krachtens artikel 36 of 36 bis van deze wet gepensioneerde werklieden, wordt hun pensioen verminderd met 100 frank, per jaar dienst van den echtgenoot, dat ontbreekt om het getal van dertig jaren te volledigen, zonder dat hun pensioen, echter, minder dan 2,100 frank mag bedragen.

» Ter zake van de weduwen van vreemde nationaliteit, wier, echtgenoot was gepensionneerd krachtens artikel 36 of 36bis

van deze wet, wordt haar pensioen verminderd met 68 frank per jaar dienst van den echtgenoot, dat ontbreekt om het getal van dertig jaren te volledigen.

Art. 25. — a) Het 2° als volgt aanvullen :

» 2° Dat de echtgenoot op het oogenblik van... of deze wet, of afgedankt tengevolge van de economische crisis of van het opgeven van het bedrijf waarin hij werkte :

b) in fine bijvoegen.

De in bovenbedoeld artikel voorziene voordeelen vaar de weduwen van de krachtens de artikelen 36 of 36bis gepensioneerde werklieden, worden verleend aan de weduwe van een mijnwerker, waarop de wet van 30 December 1924 of deze wet toepasselijk waren, wanneer zij ten volle den leeftijd van 60 jaar bereikt heeft, onder de driedubbele voorwaarde :

» 1° dat de echtgenoot ten minste gedurende twintig jaar werkzaam was in aan de wet onderworpen nijverheidsbedrijven;

» 2° dat de weduwe gehuwd zij geweest met een mijnwerker, gedurende tien jaar, zelfs door opeenvolgende huwelijken;

» 3° dat de echtgenoot, op het oogenblik van het overlijden, werkzaam was in aan de wet onderworpen nijverheidsbedrijven, of in het bezit van een invaliditeitspensioen verleend krachtens de wet van 30 December 1924 of afgedankt ten gevolge van economische crisis of van stillegging van het bedrijf waar hij werkzaam was.

» Wat echter de weduwe betreft van hierboven bedoelde algedankte werklieden, wordt vereischt dat de echtgenoot overleden zij voor het verstrijken van een termijn van vijf jaar, aanvang nemende op den datum zijner afdanking.

» De in de laatste alinea van artikel 21 van deze wet bedoelde weduwen bekomen, op haar zestigste jaar, het genot van onderhavig artikel, ter vervanging van het overlevingspensioen en van de toelage van de algemeene wet op de pensioenen en van de toelage voorzien bij artikel 21bis van deze wet.

» De weduwe die hertrouwt verlies haar recht op het genot der voordeelen voorzien bij dit artikel; zij herkrijgt haar recht in geval van nieuw weduwschap. »

In artikel 26, het begin als volgt wijzigen :

« Het voordeel voorzien bij artikel 21, 6^e alinea, en dat voorzien ten laste van het Nationaal Fonds bij artikels 21bis en 21quater mogen slechts verleend worden indien... »

In artikel 27, alinea 3 wordt als volgt gewijzigd :

« Een pensioenbijslag ten laste van het Nationaal Fonds, gelijk aan het verschil tuschen de vorenvermelde vergoeding ten laste van den Staat en de som van 3,000 frank. »

De volgende eindalinea wordt er aan toegevoegd :

« De weduwen die hertrouwen verliezen hun rechten op de bij dit artikel voorziene voordeelen; zij verkrijgen die rechten terug ingeval zij opnieuw weduwe worden. »

In artikel 29, in de 4^e alinea, het getal « 780 » vervangen door het getal « 840 ».

Aan artikel 30bis de volgende eindalinea toevoegen :

« In afwijking van de bepalingen der wet van 4 Augustus 1930 op de gezinsvergoedingen, wordt het Nationaal Fonds in de plaats gesteld van de gerechtigden op de bij die wet voorziene voordeelen ingeval de belanghebbenden zelf de toekenning van de gezinsvergoedingen waarop zij mogen aanspraak maken niet aanvragen. »

« In afwijking van de bepalingen der wet van 4 Augustus 1930 op de gezinsvergoedingen, wordt het Nationaal Fonds in de plaats gesteld van de gerechtigden op de bij die wet voorziene voordeelen ingeval de belanghebbenden zelf de toekenning van de gezinsvergoedingen waarop zij mogen aanspraak maken niet aanvragen. »

In artikel 31 worden alinea's 2, 3 en 4 als volgt gewijzigd :

« Daarbij geniet hij een jaarlijksch aanvullingspensioen, ten laste van het Nationaal Fonds, gelijk aan het verschil tuschen het in de volgende tabel aangeduid bedrag, dat met zijn geval overeenstemt, en de verschillende voordeelen die hem worden toegekend uit hoofde van de verplichte stortingen gedaan krachtens een der verzekeringswetten, de bij artikel 20 voorziene bijgevoegde renten uitgezonderd, maar eventueel er in be-

grepen de ouderdomsrente op 65 jaar gevestigd ten bate van de echtgenoot krachtens een der verzekeringswetten, de bij artikel 20 voorziene bijgevoegde renten uitgezonderd, maar eventueel er in begrepen de ouderdomsrente op 65 jaar gevestigd ten bate van de echtgenoot krachtens stortingen door den echtgenoot onder het stelsel der wet van 30 December 1924 gedaan :

» 5,100 frank voor de gehuwde belanghebbenden die niet meer werken;

» 4,008 frank voor de belanghebbenden die ongehuwd, weduwnaar of uit den echt gescheiden zijn en niet meer werken. »

In artikel 31bis worden de alinea's 1, 3 en 4 door de volgende bepalingen vervangen :

« Bij afwijking van artikel 31 wordt het bedrag van het pensioen, bij dat artikel voorzien, ten bate van den gehuwden arbeider die niet meer werkt, op 6,300 frank gebracht voor den belanghebbende die krachtens artikel 31 als ondergrondse arbeider wordt gepensionneerd. »

» Het bedrag van het pensioen, voorzien bij artikel 31 voor de arbeiders die ongehuwd, weduwnaar of uit den echt gescheiden zijn en niet meer werken, wordt op 4,308 frank gebracht voor den belanghebbende die krachtens dit artikel als ondergrondse arbeider wordt gepensionneerd.

» Het verschil tuschen het bij artikel 31 voorzien pensioen en het in de vorige alinea voorzien pensioen, namelijk 300 frank, wordt door den Staat gedragen. »

Artikel 31ter wordt door den volgende tekst vervangen :

« Voor de gepensionneerde mijnwerkers, van vreemde nationaliten, die van de bepalingen van artikels 31 en 31bis genieten en geen aanspraak mogen maken op de voordeelen ten laste van den Staat, worden de sommen van 5,100, 4,008, 3,504, 2,400, 6,300 en 4,308 frank, in gezegde artikels 31 en 31bis aangeduid, onderscheidenlijk teruggebracht op 2,400, 2,058, 1,350, 1,050, 2,808 en 2,052 frank. »

Artikel 32 wordt door den volgende tekst vervangen :

« Iedere mijnwerker die onder de wet van December 1924 of onder deze wet viel en die het werk heeft verlaten tengevolge

van een ziekte die een ongeschiktheid tot normal werken, in een onder de wet vallend bedrijf, voor gevolg heeft, bekomt ten laste van het Nationaal Fonds een invaliditeitspensioen waarvan het bedrag als volgt is vastgesteld :

» 1° Gehuwde belanghebbenden, ondergrondse arbeiders : 210 frank per jaar dienst indien zij bewijzen ten minste vijftien jaar als ondergrondsche arbeider werkzaam te zijn geweest, en 170 frank per jaar dienst indien zij bewijzen minder dan vijftien jaar als ondergrondsche arbeider werkzaam te zijn geweest;

» 2° Gehuwde belanghebbenden, bovengrondse arbeiders of arbeiders die ondergrondsche en bovengrondsch werk hebben verricht, maar geen twintig jaar dienst als ondergronder tellen : 170 frank per jaar dienst;

» 3° Belanghebbenden die ongehuwd, weduwnaar of uit den echt gescheiden zijn, ondergrondse arbeiders : 143 fr. 40 c. per jaar dienst, indien zij bewijzen ten minste twintig jaar als ondergronder werkzaam te zijn geweest, en 133 fr. 60 c. per jaar dienst indien zij bewijzen minder dan twintig jaar als ondergronder werkzaam te zijn geweest;

» 4° Belanghebbenden die ongehuwd, weduwnaar of uit den echt gescheiden zijn, bovengrondse arbeiders of arbeiders die ondergrondsche en bovengrondsch werk hebben verricht, maar geen twintig jaar dienst als ondergronder tellen : 133 fr. 60 c. per jaar dienst.

» De belanghebbenden die als ondergronder en als bovengronder hebben gewerkt, moeten bij het indienen van hun aanvraag hun verlangen te kennen geven tot het verkrijgen van een pensioen berekend 'tzij naar rato van hun diensttijd als ondergronder, 'tzij naar rato van hun geheelen diensttijd (ondergrond en bovengrond).

» Het maximum van elk invaliditeitspensioen wordt berekend op den voet van dertig jaar dienst.

» Het jaarlijksch bedrag van bedoeld pensioen mag evenwel niet lager zijn dan 3,200 frank.

» Dit bedrag van 3,200 frank wordt teruggebracht op 2,560 frank, voor de belanghebbenden van vreemde nationaliteit.

» Het bij dit artikel voorzien pensioen wordt evenwel slechts verleend indien navermelde voorwaarden van leeftijd en diensttijd zijn vervuld :

» De belanghebbende beneden 40 jaar moet bewijzen dat hij ten minste tien jaar werkzaam is geweest;

» Die van 40 tot 44 jaar, moet bewijzen dat hij ten minste twaalf jaar werkzaam is geweest;

» Die van 45 tot 49 jaar, moet bewijzen dat hij ten minste vijftien jaar werkzaam is geweest;

» Die van 50 tot 54 jaar, moet bewijzen dat hij ten minste achttien jaar werkzaam is geweest;

» Die boven 55 jaar, moet bewijzen dat hij ten minste twintig jaar werkzaam is geweest.

» Wanneer de belanghebbende beurtelings in de Belgische mijnen en in de mijnen gelegen in een land waarmee in zake mijnwerkerspensioen een conventie werd afgesloten, heeft gewerkt, komen zijn dienstitijden in de mijnen van dat land in aanmerking voor het berekenen van de vorenvermelde dienstminima, doch het bedrag van het invaliditeitspensioen wordt slechts vastgesteld volgens den dienstitijd in de Belgische mijnen, en zulks zonder te letten op de vorenvermelde minima van 3 200 en 2,400 frank.

» Het voordeel van de bepalingen van dit artikel wordt slechts verleend indien de aanvraag wordt ingediend binnen den termijn van twee jaar van den datum af waarop de arbeid in de mijn of in een onder de wet vallend bedrijf, werkelijk ophoudt.

» Vorenvermelde termijn van twee jaar is ook van toepassing voor de aanvragen die van 1 Januari 1935 af werden ingediend.

» Het invaliditeitspensioen begint te loopen van den eersten dag af der maand volgend op die waarin de belanghebbende zijn aanvraag heeft ingediend.

» Dat pensioen mag aan den belanghebbende onttrokken worden wanneer zijn persoonlijk werk, van welken aard het ook moge zijn, meer dan 450 frank per maand oplevert.

» In dergelijk geval zal het invaliditeitspensioen echter teruggegeven worden aan den belanghebbende die ophoudt meer

dan 450 frank per maand te verdienen, indien hij bewijst dat het door hem geleverd werk, de medische conclusies, die de bevoegde instellingen er toe hebben aangezet hem het voordeel van dat pensioen te verleen, nit ongeldig maakt.

» De beheerraad van het Nationaal Fonds mag, bij door koninklijk besluit goedgekeurde verordening, het in de twee voorgaande alinea's aangeduid bedrag van 450 frank wijzigen.

« De wijze waarop de ongeschiktheid tot werken wordt vastgesteld en gecontroleerd, wordt bij koninklijk besluit vastgesteld.

» Ten einde aan elken invalide die, krachtens artikel 33 of artikel 33bis dezer wet, geen aanspraak op het ouderdomspensioen kan maken, toe te laten, wanneer hij den leeftijd van 65 jaar bereikt, de bij de algemeene pensioenwet voorziene Staatstegemoetkoming te genieten, stort het Nationaal Fonds jaarlijks in de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas ten bate van den belanghebbende, de geringste bijdragen vastgesteld bij artikel 26 van bedoelde algemeene wet.

» Die stortingen worden van het bedrag van het invaliditeitspensioen afgetrokken en worden gedaan op een rekening door de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas geopend op naam van den belanghebbende, bij toepassing van de algemeene pensioenwet.

» Voor de belanghebbenden die bewijzen dat zij ten minste twintig jaar dienst tellen, wordt jaarlijks op hun mijnwerkersrekening een storting van 144 frank gedaan, waarvan 50 frank op de mijnwerkersrekening der Algemeene Spaar- en Lijfrentekas en 94 frank in het « Fonds voor aanvullende renten » van het Nationaal Fonds.

» De invalide die tot het genot van het ouderdomspensioen wordt toegelaten bij toepassing van de algemeene pensioenwet, geniet, in vervanging van het invaliditeitspensioen, een jaarlijksche toelage gelijk aan het verschil tusschen het bedrag van het invaliditeitspensioen en dit van het hem toegekend ouderdomspensioen.

« De voorgaande bepaling is insgelijkes van toepassing voor den invalide die, bij het van kracht worden van die bepaling,

het ouderdomspensioen geniet krachtens de algemeene pensioenwet.

» Nochtans, indien de toepassing der voorafgaande bepalingen, een vermindering meesleept van het totaal bedrag der verleende voordeelen, wordt het genot van een jaarlijksch toelage van 1,200 frank, voor rekening van het Nationaal Fonds, ten gunste van den belanghebbende, gehandhaafd.

» Voor de uitkeering van het krachtens alinea 1 van dit artikel verleend invaliditeitspensioen, geniet het Nationaal Fonds van de krachtens de bepalingen der wet van 5 Mei 1912 aan de erkende mutualiteitsverbonden verleende Staatstoelagen.

» Het genot van het invaliditeitspensioen wordt slechts verleend aan den werkman die ten minste vijfhonderd werkdagen heeft gearbeid, gedurende de twee jaar die de ziekte, oorzaak van de invaliditeit, voorafgingen.

» Zijn in de vijfhonderd dagen begrepen, de dagen werkloosheid wegens ziekte of arbeidsongeval, voor welke de bij artikel 7 van deze wet voorziene stortingen werden gedaan.

» De hierboven voorziene periode van vijfhonderd dagen wordt verlengd met den duur tijdens welken de werkman van alle mijnwerk werd verwijderd gehouden, wegens omstandigheden die collectieve afwezigheid in de mijn hebben veroorzaakt.

» Dit voordeel wordt in geen geval verleend aan den werkman die op het oogenblik dat hij werkelijk ophield in de mijn te werken, der leeftijd van 60 jaar heeft bereikt. »

Bij artikel 33 een nieuw aldus luidend alinea 3 inlasschen tusschen alinea's 2 en 3 :

« Indien hij van de bij artikel 32 voorziene voordeelen niet geniet, zijn de bepalingen van dit artikel 33 slechts toepasselijk inzoover de pensioenaanvraag binnen den termijn van twee jaar te rekenen van den datum af, waarop belanghebbende ophield werkelijk in de mijn te werken, werd ingediend. »

Een artikel 33bis invoegen, luidende als volgt :

« Ieder werkman, houder van een invaliditeitspensioen, in toepassing van artikel 32 van deze wet, op den grondslag van twintig tot negen en twintig jaren mijndienst, verkrijgt vaar

goed onderscheidenlijk op 60 jaar en op 55 jaar, het bij artikel 36 van deze wet voorzien ouderdomspensioen, onderscheidenlijk voor de bovengrondse en voor de ondergrondse werklieden.

» Het genot van onderhavig artikel wordt verleend aan de belanghebbenden die, op den datum van 1 October 1937, niet den leeftijd van 65 jaar hebben bereikt. »

In artikel : 34 :

1° In de 2° alinea, het woord « arbeidsongeval » vervangen door « ongeval »;

2° De volgende slotalinea toevoegen :

« Voor de slachtoffers van andere ongevallen dan die tijdens den arbeid overkomen, worden de wijzen van verleening der in artikel 31 voorziene voordeelen bij koninklijk besluit geregeld. »

Artikel 35 wordt vervangen door wat volgt :

Zullen de werklieden en de weduwen die, op 30 September 1937, krachtens bepalingen van artikel 35 der wet van 1 Augustus 1930, ingetrokken door deze wet, een gezamenlijk pensioen genieten van een hooger bedrag dan het geheel der voordeelen die hun, van dezen datum af, kunnen toegekend worden, het genot behouden van een pensioen gelijk aan hetgeen zij vóór 1 October 1937 genoten. »

Artikel 36 wordt door de volgende bepalingen vervangen :

« In afwijking van de artikelen 20 en 31, mag ieder arbeider die aan de wet van 30 December 1924 of aan deze was onderworpen indien hij het bewijs van minstens twintig jaar werkeijken arbeid in de onder de wet vallende bedrijven levert, onderscheidenlijk op den leeftijd van 60 jaar en van 55 jaar, zijn rechten laten gelden op de uitbetaling van de voordeelen, die uit de bij artikel 14 voorziene capitalisatie voortvloeien.

» Hij geniet bovendien van de verhooging van de ouderdomsrente ten laste van den Staat in de bij deze wet gevoegde tabel I voorzien.

» Wanneer het pensioen, al de voordeelen omvattend, die hem krachtens een verzekeringswet worden verleend, het op verdervolgende tabel aangegeven bedrag niet bereikt, wordt het

voor rekening van het Nationaal Fonds ten beloope van dit bedrag aangevuld :

» 1° Gehuwde belanghebbenden, ondergrondse arbeiders, die net meer werken : 210 frank per dienstjaar, waarvan 25 frank ten laste van den Staat;

» 2° Gehuwde belanghebbenden, bovengrondse arbeiders, die niet meer werken : 170 frank per dienstjaar;

» 3° Belanghebbenden, vrijgezellen, weduwnaars of uit den echt gescheiden ondergrondse arbeiders, die niet meer werken : fr. 143.40 per dienstjaar, waarvan fr. 18.40 ten laste van den Staat;

» 4° Belanghebbenden, vrijgezellen, weduwnaars of uit den echt gescheiden, bovengrondse arbeiders, die niet meer werken : fr. 133.60 per dienstjaar.

» Die bedragen van 210, 170, 143.40 en 133.60 frank, worden respectievelijk tot 115, 115, 80 en 80 frank per dienstjaar herleid, zoo de belanghebbenden nog werken.

» Opzichts de blanghebbenden die tot een vreemde nationaliteit behooren en die geen aanspraak kunnen maken op de voordeelen ten laste van den Staat, worden de bedragen van 210, 170, 143.40 en 133.60, 115 en 80 frank respectievelijk tot 95, 80, 55, 55, 45 en 35 frank heileid.

» Het bedrag van het pensioen toegekend, in toepassing van onderhavig artikel, aan de niet meer arbeidende verklieden, mag niet minder zijn dan 3 200 frank. Dit bedrag van 3,200 frank wordt op 1,290 frank teruggebacht door de belanghebbenden van vreemde nationaliteit.

» De niet meer arbeidende belanghebbenden, gepensionneerd als ondergrondse werklieden, in toepassing van onderhavig artikel, die bewijzen insgelijks te hebben gewerkt aan de oppervlakte van de aan de wet onderworpen bedrijven, bekomen, daarenboven, op den leeftijd van 60 jaar, een pensioentoeslag berekend volgens de bij bovenstaande 2° en 4° bepaalde bedragen, voor elk jaar bovengrondse dienst.

» Echter, voor de vaststelling van het bedrag van dien pensioentoeslag, is dertig jaar hei totaal van de in aanmerking te nemen ondergrondse en bovengrondse mijndiensten.

» Het voordeel van de bepalingen van dit artikel wordt slechts verleend, op voorwaarde, dat de belanghebbende werkte in aan deze wet onderworpen bedrijven, gedurende minstens zes jaar, tijdens de laatste tien jaar, die den datum van het ophouden van het mijnwerk voorafgingen en dat dit werk geregeld en normal werd uitgevoerd gedurende het jaar dat dit ophouden van het werk voorafging. »

In artikel 36bis :

1° De alinea 1 doen luiden als volgt :

« Ieder arbeider, die vóór den leeftijd van het pensioen wegens een economische crisis of het stilleggen van de exploitatie waarin hij werkzaam was het werk in de mijn heeft moeten staken, kan, wanneer hij vermelden leeftijd heeft bereikt en indien hij er van laat blijken minstens twintig jaar in de onder de wet vallende nijverheidsinrichtingen te hebben gewerkt, met de bij artikel 36 voorziene voordeelen worden begunstigd. »

2° Alinea 2 is ingetrokken.

Bij artikel 39bis, alinea 3 intrekken.

Artikel 55 wordt als volgt gewijzigd :

1° De 1° alinea vervangen door de volgende bepalingen :

« Het Nationaal Fonds neemt de verplichting op zich volgens de bij koninklijk besluit te bepalen regelen, aan de wegens gevorderden leeftijd gepensioneerde mijnwerkers, alsmede aan de weduwen van mijnwerkers gepensionneerd wegens gevorderden leeftijd, alsmede aan de weduwen van wegens gevorderden leeftijd gepensioneerde mijnwerkers of van werklieden die, op t' oogenblik van hun dood, de voorwaarden vervulden om het ouderdomspensioen te genieten, jaarlijks kosteloos 3,400 kilogram steenkolen te verschaffen. »

2° Alinea 4 als volgt aanvullen :

« Zij worden in beginsel slechts toegestaan tot een beloop van 50 t. h. aan... »

3° Aan alinea 4, den volgende tekst toevoegen :

« Een koninklijk besluit zal de toepassingsvoorwaarden van voorafgaande bepaling regelen en de afwijkingen bepalen die er aan kunnen toegebracht worden. »

4° De bepalingen van de alinea's 5, 6, 7 en 8 van artikel 55 worden ingetrokken.

Bijzondere bepalingen.

1. De bepalingen van deze wet worden op 1 October 1937 van kracht.

2. De regeering is er toe gemachtigd de verschillende wettelijke bepalingen betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers te coördineeren.

Kondigen de tegenwoordige wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel bekleed en door den *Moniteur* bekendgemaakt worde.

Gegeven te Brussel, den 25^e Juni 1937.

LEOPOLD.

De Minister van Arbeid

Van 's Konings wege :

en Sociale Voorzorg.

A. DELATTRE.

Gezien en met 's Lands zegel gezegeld :

De Minister van Justitie,

V. de LAVELEYE.

BETAALDE VERLOFDAGEN

2 Juli 1937. — Koninklijk besluit tot bepaling, voor het jaar 1937, van de speciale toepassingsmodaliteiten der wet van 8 Juli 1936 op de jaarlijksche betaalde verlofdagen, in het machinebouwbedrijf.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,
Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op de wet van 8 Juli 1936 betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen en inzonderheid op artikelen 2, 4 en 5, luidend als volgt :

« Artikel 2. — De leden van het personeel in de bij voorgaand artikel bedoelde ondernemingen en inrichtingen werkzaam hebben, na één jaar dienst bij denzelfden werkgever, recht op een jaarlijksch betaald verlof van minstens zes dagen .

» De toepassingsmodaliteiten betreffende de verlofdagen worden bij koninklijk besluit bepaald.

» Artikel 4. — De Koning mag, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, voor de belanghebbenden de beslissingen verplichtend maken door de paritaire commissies aangenomen en waarbij worden voorzien 'tzij verloftermijnen van meer dan zes dagen, 'tzij een andere verdeeling dan deze, die krachtens artikelen 2 en 3 werd vastgesteld of 'tzi zelfs het verleenen van verlof ter mijnen onder andere voorwaarden dan deze bepaald bij artikel 2.

» Hij mag eveneens, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, de overeenkomsten verplichtend maken, gesloten in de paritaire commissies betreffende de toepassing van de bepalingen dezer wet op productietakken en aan reeksen van ondernemingen wegens artikel 1 aan deze wet niet onderworpen.

» Artikel 5. — Tijdens den ganschen duur van het verlof zal de blanghebbende zijn gewone bezoldiging ontvangen be-

rekend volgens de regelen bij koninklijk besluit te bepalen » ;

Gelet op het koninklijk besluit van 14 Augustus 1936 tot bepaling van de algemeene toepassingsmodaliteiten van bedoelde wet ;

Gelet op de beraadslaging van het Nationaal Paritair Comité van het machinebouwbedrijf, en inzonderheid op het akkoord getroffen omtrent de toepassing voor het jaar 1937 van de voorschriften van vermelde wet dd. 8 Juli 1936 ;

Gelet op het vroeger uitgebrachte advies van den Hoogen Raad van arbeid en sociale voorzorg ;

Overwegende dat, op 7 April 1937, in den schoot van het Nationaal Paritair Comité van het machinebouwbedrijf een overeenkomst werd gesloten, waarbij de normale regelen van toepassing van de wet van 8 Juli 1936 alsook van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1936, betreffende het jaarlijksch betaald verlof voor het loopende jaar, worden gewijzigd :

Overwegende dat er aanleiding toe bestaat de dienaangaande door de paritaire commissies getroffen beslissingen, die op verschillende punten van de uitgevaardigde algemeene regeling afwijken voor de belanghebbenden verplichtend te maken, overeenkomstig artikel 4 der wet waarvan sprake ;

Op de voordracht van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. — Bij afwijking van de algemeene reglementeering betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen, worden de door het Nationaal Paritair Comité van het machinebouwbedrijf in de vergadering van 7 April 1937 getroffen beslissingen verplichtend gemaakt voor al de blanghebbenden die tot bedoeld bedrijf behooren en van vermeld comité afhangen.

Art. 2. — Onverminderd de toepassing der bepalingen van de wet dd. 8 Juli 1936 alsook van het koninklijk besluit dd. 14 Augustus 1936, waarvan bij bovenvermelde beslissing niet wordt afgeweken, zal benedenbepaalde speciale regeling voor 1937

toepasselijk zijn in de nijverheid waarvan sprake, die namelijk de volgende nijverheidstakken omvat :

- 1° Smelterijen van ijzer, gietijzer, brons of andere ijzervrije metalen;
- 2° Staalvormgieterijen;
- 3° Boutenfabrieken, schroevenfabrieken, draadtrekkerijen en spijkerfabrieken;
- 4° Smidsen;
- 5° Koperslagerijen en ketelmakerijen, bruggen en gestellen;
- 6° Materiaal en uitrusting voor spoorwegen en trams;
- 7° Scheepsbouw en rivierscheepsbouw;
- 8° Krachtmachines;
- 9° Werktuig- en landbouwmachines;
- 10° Automobiles, rijwielen en vliegmachines;
- 11° Wapens en ammunitie;
- 12° Electrische machines en uitrusting, radio en kabelfabrieken;
- 13° Juistheidsmateriaal;
- 14° Metalen verpakking en blikslagerijen;
- 15° Machinale werktuigen die niet speciaal werden vermeld en andere metaalbewerking, met inbegrip van goudsmederij.

1. De werklieden werkzaam in de nijverheid waarvan sprake hebben recht op een aantal verlofdagen bepaald naar verhouding tot den duur van hun aanwezigheid in de onderneming, en dit overeenkomstig volgende tabel :

Van 3 maand. en 1 dag tot 6 maand. aanwezig. : 3 verlofdagen.

Van 6 maand. en 1 dag tot 8 maand. aanwezig. : 4 verlofdagen.

Van 8 maand. en 1 dag tot 10 maand. aanwezig. : 5 verlofdagen.

Van 10 maand. en 1 dag tot 12 maand. aanwezig. : 6 verlofdagen.

2. Voor de toepassing van bovenstaanden regel zal de duur van de aanwezigheid van den werkman worden vastgesteld op het oogenblik van het collectief verlof of, indien individueel verlof wordt toegekend, tot het einde der periode waarover

het verlof bij beurten wordt gegeven. Voor het verlof van 1937 dient er geen rekening meer gehouden met de na deze data geleverde prestaties.

3. De afwezigheid wegens ziekte of ongeval, de door den werkgever toegelaten afwezigheid en de niet vooraf door den werkgever toegelaten afwezigheid die is gerechtvaardigd door overmacht of door een aan den wil van den werkman vreemde oorzaak, worden als werkelijken arbeid beschouwd.

Hetzelfde geldt niet wat betreft de eigenlijke onvrijwillige werkloosheid.

4. De bezoldiging verschuldigd voor elken verlofdag dient gelijk te zijn aan het gemiddeld loon verdiend voor een normale arbeidsdag in den loop der drie maanden die deze voorafgaan waarin het verlof wordt verleend.

Deze bezoldiging dient te worden vereffend op den eersten gewonen betaaldag na het verlof.

5° Het verlof dient te worden verleend tusschen 1 Mei en 30 September indien het bij wisselbeurt, en tusschen 15 Juni en 30 September indien het collectief wordt verleend.

In het eene zooals in het andere geval mag de verlofperiode bij uitzondering worden verlengd tot 31 October.

6. Mogen nochtans gedurende de periode van het collectief verlof aan den arbeid worden gehouden de arbeiders belast met het uitvoeren van werken van onderhoud, herstelling of toezicht, de arbeiders van den brandweerdienst en, over 't algemeen, al de arbeiders waarvan de aanwezigheid tijdens die dagen is vereischt wegens den specialen aard van den dienst dien zij hebben te verzekeren.

Aan deze arbeiders dient het verlof bij beurten te worden verleend tusschen 1 Mei en 30 September.

7. Dit stelsel is toepasselijk op al de arbeiders van bovenbedoelde ondernemingen, gebruikt voor het monteeren of plaatsen van de metalen of machinale toestellen.

8. Dit besluit betreft al de ondernemingen behoorend tot het bedrijf waarvan sprake, welk ook het aantal of het beroep van de te werk gestelde personen weze.

Art. 3. — Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit dat zal in werking treden op den dag der bekendmaking daarvan in den *Moniteur*.

Gegeven te Brussel, den 2ⁿ Juli 1937.

LEOPOLD.

(Volgen de handteekening van al de Ministers.)

BETAALDE VERLOFDAGEN

26 Juli 1937. — Koninklijk besluit. — Wet van 8 Juli 1936 betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen. — Speciale toepassingsmodaliteiten voor het jaar 1937 in de industrie der groeven, cementfabrieken en kalkovens der omstreken van Doornik.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op de wet van 8 Juli 1936 betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen en inzonderheid op artikelen 2, 4 en 5, luidend als volgt :

« Artikel 2. — De leden van het personeel in de bij voorgaand artikel bedoelde ondernemingen en inrichtingen werkzaam hebben, na één jaar dienst bij denzelfden werkgever, recht op een jaarlijksch betaald verlof van minstens zes dagen .

» De toepassingsmodaliteiten betreffende de verlofdagen worden bij koninklijk besluit bepaald.

» Artikel 4. — De Koning mag, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, voor de belanghebbenden de beslissingen verplichtend maken door de paritaire commissies aangenomen en waarbij worden voorzien 'tzij verloftermijnen van meer dan zes dagen, 'tzij een andere verdeeling dan deze. die krachtens artikelen 2 en 3 werd vastgesteld of 'tzij zelfs het verleen van verlof ter mijnen onder andere voorwaarden dan deze bepaald bij artikel 2.

» Hij mag eveneens, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, de overeenkomsten verplichtend maken, gesloten in de paritaire commissies betreffende de toepassing van de bepalingen dezer wet op productietakken en aan reeksen van ondernemingen wegens artikel 1 aan deze wet niet onderworpen.

» Artikel 5. — Tijdens den ganschen duur van het verlof zal de blanghebbende zijn gewone bezoldiging ontvangen berekend volgens de regelen bij koninklijk besluit te bepalen »;

Gelet op het koninklijk besluit van 14 Augustus 1936 tot bepaling van de algemeene toepassingsmodaliteiten van bedoelde wet;

Gelet op de beslissingen dd. 28 Mei 1937 van de paritaire commissie der groeven, cementfabrieken, kalkovens uit de omstreken van Doornik en inzonderheid op de overeenkomst getroffen wat aangaat de toepassing van de bepalingen van bedoelde wet dd. 8 Julie 1936;

Gelet op het vroeger uitgebrachte advies van den Hoogen Raad van arbeid en sociale voorzorg;

Overwegende dat er een overeenkomst werd getroffen in den schoot van de paritaire commissie der groeven, cementfabrieken kalkovens uit de omstreken van Doornijk, overeenkomst waarvan de bepalingen de gewone regels van de toepassing van de wet van 8 Juli 1936 wijzigen, alsmede van het koninklijk besluit dd. 14 Augustus 1936 betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 4 van bedoelde wet de voor de belanghebbenden, te dien einde, door de paritaire commissie getroffen beslissingen en die op verschillende punten van het voorgeschreven algemeen stelsel afwijken dienen verplichtend gemaakt;

Op de voordracht van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. — Bij afwijking van de algemeene reglementering betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen worden de beslissingen in zake dd. 28 Mei 1937, door de paritaire commissie der groeven, cementfabrieken, kalkovens uit de omstreken van Doornik getroffen, verplichtend gemaakt voor al de belanghebbenden die tot bedoelde nijverheid behooren.

Art. 2. — Onverminderd de toepassing van de bepalingen der wet van 8 Juli 1936, alsmede van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1936, zoover zij niet indruischen tegen bevonbedoelde beslissingen, zal het volgend stelsel speciaal van toepassing zijn in bedoelde nijverheid wat betreft het toestaan van jaarlijksche betaalde verlofdagen in het jaar 1937 :

Elke arbeider hebbende op 21 Juli 1937 ten minste vijf en twintig dagen dienst in bedoelde industrie heeft recht op een betaald verlof.

De duur van het verlof wordt voor ieder arbeider bepaald in verhouding met het aantal dagen arbeid gedurende het jaar begrepen tusschen 22 Juli 1937, overeenkomstig volgende tabel :

Voor ten minste 275 dagen arbeid : 6 dagen verlof.
 Voor ten minste 225 tot 274 dagen arbeid : 5 dagen verlof.
 Voor ten minste 175 tot 224 dagen arbeid : 4 dagen verlof.
 Voor ten minste 125 tot 174 dagen arbeid : 3 dagen verlof.
 Van ten minste 75 tot 124 dagen arbeid : 2 dagen verlof.
 Voor ten minste 24 tot 74 dagen arbeid : 1 dag verlof.

Het verlof wordt toegestaan gedurende de periode loopende van 18 Juli tot 31 October 1937. Het mag enkel verdeeld worden in geval van overmacht of om reden van bedrijfsbehoeften, maar zal niettemin een hoofdverlof van minstens drie dagen bedragen.

Art. 3. — Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit dat zal in werking treden op den dag der bekendmaking daarvan in den *Moniteur*.

Gegeven te Brussel, den 26^e Juli 1937.

LEOPOLD.

(Volgen de handteekening van al de Ministers.)

26 Juli 1937. — Koninklijk besluit. — Wet van 8 Juli 1936 betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen. — Speciale toepassingsmodaliteiten van bedoelde wet, voor het jaar 1937, in de groeven van zandsteen van de Ourthe en de Amblève.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,
Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op de wet van 8 Juli 1936 betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen en inzonderheid op artikelen 2, 4 en 5, luidend als volgt :

« Artikel 2. — De leden van het personeel in de bij voorgaand artikel bedoelde ondernemingen en inrichtingen werkzaam hebben, na één jaar dienst bij denzelfden werkgever, recht op een jaarlijksch betaald verlof van minstens zes dagen .

» De toepassingsmodaliteiten betreffende de verlofdagen worden bij koninklijk besluit bepaald.

» Artikel 4. — De Koning mag, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, voor de belanghebbenden de beslissingen verplichtend maken door de paritaire commissies aangenomen en waarbij worden voorzien 'tzij verloftermijnen van meer dan zes dagen, 'tzij een andere verdeling dan deze, die krachtens artikelen 2 en 3 werd vastgesteld of 'tzij zelfs het verleen van verlof termijnen onder andere voorwaarden dan deze bepaald bij artikel 2.

» Hij mag eveneens, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, de overeenkomsten verplichtend maken, gesloten in de paritaire commissies betreffende de toepassing van de bepalingen dezer wet op productietakken en aan reeksen van ondernemingen wegens artikel 1 aan deze wet niet onderworpen.

» Artikel 5. — Tijdens den ganschen duur van het verlof zal de belanghebbende zijn gewone bezoldiging ontvangen berekend volgens de regelen bij koninklijk besluit te bepalen »;

Gelet op het koninklijk besluit van 14 Augustus 1936 tot bepaling van de algemeene toepassingsmodaliteiten van bedoelde wet;

Gelet op de beslissingen der gemengde Gewestelijke Commissie der groeven van zandsteen van de Ourthe en van de Amblève, en inzonderheid op de ten gevolge van deze beslissingen op 26 Juni 1937 getroffen overeenkomst, wat aangaat de toepassing van de bepalingen van bedoelde wet dd. 8 Juli 1936;

Gelet op het vroeger uitgebrachte advies van den Hoogen Raad van arbeid en sociale voorzorg;

Overwegende dat er een overeenkomst werd getroffen in den schoot van de gemengde Gewestelijke Commissie der groeven van zandsteen van de Ourthe et van Amblève, overeenkomst waarvan de bepalingen de gewone regels van toepassing van de wet dd. 8 Juli 1936 wijzigen, alsmede van het koninklijk besluit dd. 14 Augustus 1936, betreffende de betaalde jaarlijksche verlofdagen.

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 4 van bedoelde wet de voor de belanghebbenden, te dien einde, door de paritaire commissie getroffen beslissingen en die op verschillende punten van het voorgeschreven algemeen stelsel afwijken dienen verplichtend gemaakt;

Op de voordracht van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. — Bij afwijking van de algemeene reglementering betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen worden de beslissingen inzake, door de gemengde Gewestelijke Commissie der groeven van zandsteen van de Ourthe en van de Amblève op 26 Juni 1937, ten gevolge van hare beraadslagingen getroffen, verplichtend gemaakt voor al de belanghebbenden die tot bedoelde steengroeven behooren.

Art. 2. — Onverminderd de toepassing van de bepalingen der wet van 8 Juli 1936 alsmede van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1936, zoover zij niet indruischen tegen bovenbedoelde beslissingen, zal het volgend stelsel van toepassing zijn in bedoelde groeven, wat betreft het toestaan van de jaarlijksche betaalde verlofdagen in het jaar 1937 :

Elke werkman die gedurende twaalf maanden in voornoemde groeven werkzaam geweest is, in den loop van het tijdperk

begrepen tusschen 1 Juli 1936 en 30 Juni 1937, heeft recht op een betaald verlof van zes dagen.

De bezoldiging voor deze zes verlofdagen is gelijk aan :

A. Voor den werkman die deze twaalf maanden dienst bij den zelfden werkgever heeft verricht aan 8 t. h. van het totaal loon, verdiend in den loop der maanden April, Mei et Juni 1937;

B. Voor den werkman die deze twaalf maanden dienst bij verschillende werkgevers heeft verricht aan 2 t. h. van de som der loonen, betaald door de werkgevers die den werkman gedurende ten minste twee achtereenvolgende maanden bezig hebben.

Het verlof zal verleend worden gedurende het tijdperk van 1 Juli tot 31 Augustus 1937; nochtans, ingevolge een rechtstreeksche overeenkomst tusschen werkgevers en werknemers, mag dit tijdperk verlengd worden tot 30 September 1937.

Art. 3. — Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit dat zal in werking treden op den dag der bekendmaking daarvan in den *Moniteur*.

Gegeven te Brussel, den 26^e Juli 1937.

LEOPOLD.

(Volgen de handteekening van al de Ministers.)

26 Juli 1936. — Koninklijk besluit. — Wet van 8 Juli 1936 betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen. — Speciale toepassingsmodaliteiten van bedoelde wet, voor het jaar 1937, in de groeven van blauwe steen der omstreken van Zinnik.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, Heil.

Gelet op de wet van 8 Juli 1936 betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen en inzonderheid op artikelen 2, 4 en 5, luidend als volgt :

« Artikel 2. — De leden van het personeel in de bij voorgaand artikel bedoelde ondernemingen en inrichtingen werkzaam hebben, na één jaar dienst bij denzelfden werkgever, recht op een jaarlijksch betaald verlof van minstens zes dagen .

» De toepassingsmodaliteiten betreffende de verlofdagen worden bij koninklijk besluit bepaald.

» Artikel 4. — De Koning mag, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, voor de belanghebbenden de beslissingen verplichtend maken door de paritaire commissies aangenomen en waarbij worden voorzien 'tzij verloftermijnen van meer dan zes dagen, 'tzij een andere verdeeling dan deze, die krachtens artikelen 2 en 3 werd vastgesteld of 'tzi zelfs het verleen van verlof termijnen onder andere voorwaarden dan deze bepaald bij artikel 2.

» Hij mag eveneens, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, de overeenkomsten verplichtend maken, gesloten in de paritaire commissies betreffende de toepassing van de bepalingen dezer wet op productietakken en aan reeksen van ondernemingen wegens artikel 1 aan deze wet niet onderworpen.

» Artikel 5. — Tijdens den ganschen duur van het verlof zal de blanghebbende zijn gewone bezoldiging ontvangen berekend volgens de regelen bij koninklijk besluit te bepalen »;

Gelet op het koninklijk besluit van 14 Augustus 1936 tot bepaling van de algemeene toepassingsmodaliteiten van bedoelde wet;

Gelet op de beslissingen dd. 17 Juni 1937 van de Paritaire Commissie der groeven van blauwe steen der omstreken van Zinnik, en inzonderheid op de overeenkomst getroffen wat aangaat de toepassing van de bepalingen van bedoelde wet van 8 Juli 1936;

Gelet op het vroeger uitgebrachte advies van den Hoogen Raad van arbeid en sociale voorzorg;

Overwegende dat er een overeenkomst werd getroffen in den schoot van de Paritaire Commissie der groeven van blauwe steen der omstreken van Zinnik, overeenkomst waarvan de bepalingen de gewone regels van de toepassing van de wet van 8 Juli 1936 wijzigen, alsmede van het koninklijk besluit dd. 14 Augustus 1936 betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 4 van bedoelde wet de voor de belanghebbenden, te dien einde, door de paritaire commissie getroffen beslissingen en die op verschillende punten van het voorgeschreven algemeen stelsel afwijken dienen verplichtend gemaakt;

Op de voordracht van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. — Bij afwijking van de algemeene reglementering betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen worden de beslissingen inzake, ingevolge de beraadslagingen dd. 17 Juni 1937 van de Paritaire Commissie der groeven van blauwe steen der omstreken van Zinnik getroffen, verplichtend gemaakt voor al de belanghebbenden, die tot bedoelde steengroeven behooren.

Art. 2. — Onverminderd de toepassing van de bepalingen der wet van 8 Juli 1936, alsmede van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1936, zoover zij niet indruischen tegen bovenbedoelde beslissingen zal het volgend stelsel speciaal van toe-

passing zijn, wat betreft het toestaan der jaarlijksche betaalde verlofdagen in het jaar 1937 :

Elke arbeider hebbende op 1 Augustus 1937 ten minste drie maand dienst bij denzelfden werkgever, heeft recht op een betaald verlof.

Dit verlof loopt over een, drie, vier, vijf of zes dagen, naar gelang de werknemer op dien datum ten minste drie, zes, acht, tien of twaalf maanden dienst heeft bij denzelfden werkgever.

Het wordt op volgende data toegestaan :

Voor het personeel der steengroeven uit de omstreken van Zinnik : gedurende de week van 18 tot 25 Juli.

Voor het personeel der steengroeven uit de omstreken van Maffles : drie dagen op 16, 17 en 18 Augustus en drie dagen op 23, 24 en 25 Augustus.

De arbeidsonderbrekingen wegens ziekte worden als diensttijd beschuwd tot een beloop van drie maanden in 't jaar.

Zoo de arbeidsonderbrekingen wegens ziekte, in den loop van het jaar meer dan drie maand bedragen, zonder nochtans vijf, zeven, negen of tien maand te overschrijden, wordt de duur van het betaald verlof tot vijf, vier, drie en één dag teruggebracht.

De bezoldiging van elke verlofdag is gelijk :

A. Voor de arbeiders die op dagloon werken, aan acht maal het gemiddeld uurloon dat de arbeider gedurende de maanden April, Mei en Juni 1937 verdiend heeft;

B. Voor de stukwerkers, aan het gezamenlijk bedrag der gedurende de drie hierboven bedoelde maanden verdiende loonent gedeeld door het getal warkelijk werkdagen van elken arbeider, gedurende dit kwartaal.

Art. 3. — Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit dat zal in werking treden op den dag der bekendmaking daarvan in den *Moniteur*.

Gegeven te Brussel, den 26^e Juli 1937.

LEOPOLD.

(Volgen de handteekening van al de Ministers.)